

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KIRÁLYOD JÖN! (János ev. 12:15)

Jeruzsálem, a szent város dicső fényben tündököl. Az olajfák hegyéről csendben ereszkedik alá a tanítványok kis serege, középen számárcsikón a Mester, akit boldogan kísér a meggyógyultak csoportja. Virágvasárnap van, a város felé tartanak. Egyre emelkedtebb a légkör, ruhájukat az útra terítik, pálmákat lengetnek. A Diaszpórából a Páska megünneplésére összegyűlt nép meghallja, hogy királyi bevonulás lesz, kimennek az érkező elé (Jn 12:12). Már zeng a hozsánna és a prófétai ige: "Örülj és örvendezz Sion,

Királyod jön!" Mennyei ihlet szállja meg mindannyiok lelkét. "Áldott, aki jön az Úr nevében!" hirdeti az ünneplő sokaság. A nagy multú város már látott nem egy királyi bevonulást. De ez egészen különbözik valamennyitől. A levegő messiási váradalmaktól telített. A szívek is. Királyod jön, szelíden, alázatosan és mégis méltóságosan. Az ígéret beteljesedik. Évről évre felcsendült ugyan a 24. Zsoltárból a kapuk és ajtók megnyitására a felszólítás, hogy menjen be a dicsőségnek királya, és most, a megérkezésekor nem ismerik fel, nem nyitnak kaput néki. Minden szem rajta csüng, még az ellenségé is. Jeruzsálem felháborodik. Csak néhányan értik, vagy azok is csak sejtik a nagy eseményt. Ez a nap nyitja meg Jézus életének utolsó napjait jelentő Nagyhetet, amikor Pál apostol szavai szerint "a mi húsvéti (Páska) bárányunk, a Krisztus megáldoztatott!" (1Kor 5:7) Válsághalálával örök engesztelést szerzett bűneinkre, feltámasztásával legyőzte a halált és él örökké! Jön a Királyod Sion, mert nélküle üres formáság a Páska ünnep, de a Húsvét is. Isten áldott országát hozza. Mindazt, ami üdvünket, boldogságunkat biztosítja, magával hozza. "Királyod jön!" - hangzik a prófétai felhívás Izráelnek és a lelki Izráelnek! Az érkező Király felkínált áldásaiból csupán négyet említek meg. Aki őt hittel, királyaként befogadja, mindezt megkapja, és naponként megélheti.

A szabadulás! A Jézus neve Szabadítót, Megváltót jelent! A mennyei küldött adta nevét. Égi Atyánk azért küldte, hogy megszabadítsa népét bűneiből. Nincsen és nem is lesz más Szabadító (Csel 1:12). Bűneink rab-szolgátságából egyedül Ő szabadíthat

meg. Isten ígéje kijelenti, hogy minden ember bűnös, és hogy a bűn zsoldja a halál! Áldozatával örök engesztelést szerzett bűneinkre. Feloldozást, szabadulást hirdet a bűnös embernek. Királyod Ő, aki megszabadít gonosz ellenséged fogságából. Ha a Fiú megszabadít, valóban szabad leszel! (Jn 8:36) Örülj és örvendezz, mert azért jön, hogy a megkötözötteknek és foglyoknak szabadulást hirdessen! (Lk 4:18) Ismerd fel és siess elé, mert kiment minden nyomorúságból és betegségből. Kiálts hozzá, és kegyelmesen hozzád hajol. Teljes hatalma van mennyen és földön! (Mt 28:18) Ahol megjelenik, szabadítást végez. Életre kél a halott, jár a sánta, lát a vak. A templomban is megszabadítja a betegség által megkötözött lelkeket! (Mt 21:14) Sion, Királyod jön, hogy megszabadítson. A legfontosabbal, lelked megszabadításával kezdi, nem a római uralom elűzésével, Megszabadít lelki vakságtól is. Lelke által ma is végzi csodálatos szabadító munkáját. Megérkezéssel áldott szabadságot biztosít mindenkinek. Ez jelzi ma is, ha Királyod megérkezett hozzád, és uralma alatt élsz.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Articles - pages 8-9.
50 years ago: Old People's Home
Virágvasárnapi írások
110 éves jubileum Clevelandban
Gyülekezeteink címjegyzéke
50 éve történt: Az Aggmenház
ünnepélyes megnyitása
"Jer, kövess engem!"

ZENGD JÉZUS NEVÉT, ZENG, VILÁG!

*Zengd Jézus nevét, zengd, világ,
Őt, angyalok, áldjátok!
Felékesítve homlokát,
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!*

*Ti, vértanúi Istennek,
Kik mennyben szolgáljátok,
A Bárányt, ki megöletett,
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!*

*Ti, választottak, szent hívek,
Ti mind, kiket megváltott,
Szent irgalmát dicsérjétek;
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!*

*Ti, bűnösök, mert Ő hordott
Tiértetek kint, átkot,
És szent vérével áldozott:
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!*

*Ti, népek, törzsek, kik bárhol
Az Ő szavát halljátok,
Nagy jóvoltáért, hálából Királlyá
Jézust, Jézust koronázzátok!*

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313)382-3735
herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SANDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@hotmail.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Főtitkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Évközi Gyűlésre készülünk. Csak a Közgyűlés előzi meg fontosságban ezt az alkalmat. Éppen ezért arra kérem olvasóinkat, vigyék az Úr elé ezt a kétnapos találkozót, s kérjék az Ő vezetését, áldását a Rámai Táborban sorra kerülő tanácskozásokra.

Mi történik az Évközi Gyűlésen?

Szövetségünk **Végrehajtó Bizottsága** és a **Missziós és Jótékonyági Bizottság** tartja meg ekkor gyűléseit.

A **Végrehajtó Bizottság**ot az elnökség tagjai, valamint a szövetségünkön belül működő lelkipásztor-, nő-, férfi- és ifjúsági-szövetség elnökei alkotják, s munkájukba tanácsadó jelleggel bekapcsolódnak gyülekezeteink aktív lelkipásztorai.

A **Missziós és Jótékonyági Bizottság**ba szövetségünk gyülekezetei két-két tagot delegálnak –ők a bizottság szavazó tagjai; részt vesznek a gyűlésen a VB tagjai, és a lelkipásztorok. A MJB elnöke a mindenkorai szövetségi alelnök.

Az Évközi Gyűlésen nem csak hátra, hanem előre is tekintünk, sőt, ez az elsődleges feladatunk. Missziós terveket készítünk, meghatározzuk a szövetségünk következő időszakra vonatkozó anyagi és lelki természetű feladatait.

Mindannyian szeretnénk, ha a szövetségünkben élő gyülekezetek és a hozzánk tartozó testvériség (jelentős azoknak a száma is, akik olyan helyen

élnek, ahol nincs magyar baptista gyülekezet) hivatását betöltve, Urunk megbízásait teljesítve, az Ő dicsőségére és embertársaink javára élne és szolgálna. Szövetségünk vezetőinek és lelkipásztorainak ez a vágya; hogy így legyen: ezért és ehhez kérjük testvéreink imatámogatását.

Együttal imádkozzunk az évközi utazókért, akik nagy távolságokat tesznek meg, hogy Rámába érjenek, valamint a torontói testvérekért, akik vendégül látnak és a vasárnapi istentiszteleteikre is meghívtak bennünket.

1848. március 15-

e 1991-óta újra pirosbetűs ünnepnap Magyarországon. Ma már nem „észrevétlenül” telik ez a nap (Arany J.: Évnapi), sőt, 3 napos az ünnep. De milyen napot ünnepel magyar népünk az 1848-as Szabadságharc emléknapiján? Budapest népe 4 helyen, megosztottan ünnepel. Mit szólna hozzá Petőfi, Arany vagy Jókai?

Az 1848-as Szabadságharc jelszava ez volt: *Egyenlőség, szabadság, testvériség!* Ma is aktuális jelszavak. Isten, áldd meg a Magyart! Ne csak a múlt néhány napja ragyogjon, hanem jövője is szép legyen!

A soron következő MaBaVisz tanácsülésre Nagybányán kerül sor, április 16-án. Szövetségünket elnökünk, Herjeczki Géza képviseli. Imádkozzunk a világméretű magyar baptista missziót áttekintő és a közös szolgálati lehetőségeket kereső testvérek munkájáért.

Szövetségünk életében 50 évvel ezelőtt két nagyjelentőségű esemény is történt. Az Evangeliumi Hírnök lapjai segítségével idéztük fel a múlt hónapban a Rámai Tábor, most pedig a Palm Bay-i Aggmenház megnyitásának eseményét. Mindkettő meghatározó jellegű esemény az amerikai magyar baptista misszióban.

Virágvasárnapkal a Nagyhét veszi kezdetét. Gyülekezeteink és olvasótáborunk számára legyen a lelki elmélyülés és növekedés időszaka ez! Olyan, amit megtérés és ébredés is követ.

ÉVKÖZI GYŰLÉS

2009. március 19-21.

A RÁMA TÁBORBAN

A TAVASZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓT

május utolsó hétvégén a
NEW YORKI GYŰLEKEZET
rendezi. Szeretettel várjuk
a fiatalokat.

A 103. KÖZGYŰLÉSRE AZ 50 ÉVES JUBILEUMÁT TARTÓ RÁMAI TÁBORBAN kerül sor július első hétvégén

Kolorádói táborozás

Július 25 - augusztus 1.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

KIRÁLYOD JÖN!

folytatás az első oldalról

A tisztaság! Isten templomába érkezve megtisztítja a kufárkodástól, üzérkedéstől (Mt 21:12). Ő a templomnak is Ura. Azért jön ma is, mert a bűn által beszennyezett szív-templomunkat is csak Ő tudja megtisztítani. Bemerítő János így mutatja be őt: *Ímé, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit* (Jn 1:29). Drága vére megtisztít minket minden bűntől! (1Jn 1:7) Messiási munkájának kezdetén megtisztította a templomot, és a befejezésekor ugyan ezt teszi. Megváltott népének tisztasága biztosítva van, mert Ő, a mi húsvéti Bárányunk megáldoztatott érettünk (1Kor 5:7). Szentségét, tisztaságát nekünk ajándékozza, mert ennyire szeret minket. Hit által szívünkben él, és biztosítja tisztaságunkat. Hit által látjuk és hirdetjük, hogy Jézus a mi királyunk. Ő ma is jön hozzánk. Engedelmes szívvel fogadjuk. Naponként megtisztít és felkészít dicső országa számára. Hamarosán eljön, hogy elvigye, felhőkön át, elkészített menyasszonyát. Örülj, mert Királyod jön!

A békesség! Mindazoknak, akik Őt hittel befogadtuk, békességet ajándékozott. Ezt mondja tanítványainak: *“Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek ...”* (Jn 14:27a). Az Úr Jézus királysága nélkül nincs igazi békesség. Még a békevárosnak, Jeruzsálemnek sem. Senkinek! Virágvasárnapon, az öröm és újjongás idején is azért könnyezik Jeruzsálem felett, mert nem ismerte meg, nem fogadta el azt, ami a békességére való! (Lk 19:41-42) Ő akarja a mi békességünket, melyért életét áldozta. Számunkra nagy vigasztalás, hogy Királyunk hüen örködik békességünk felett. Isten ígéje őt Békesség Királyának is nevezi. Mi is boldogan valljuk ezt. Pál apostol is ezt mondja: *„Mert Őa mi békességünk ... !”* (Ef. 2: 14a. Uralkodása megszüntet minden viszályt, és békételenséget. Békeuralma kezdetét vette megváltott népének életében. Ez már a mennyország előíze a földön. Királyod jön, hogy békességet biztosítson részedre ebben a békételen, háborgó világban. Nézz fel Reá hittel, és kérjed, hogy adja néked naponként az ő minden értelmet felülhaladó békességét. Egyik kedves lelki énekünk ezt mondja: *“Védő szárnyai alatt öröm, béke van ...”* Dicső királyunk eltökélt szándéka, hogy szárnyai alá gyűjtsön, mint tyúk az ő kis csibéit. Miért ne menekülnél hozzá? Királyod jön, hogy boldogan megtapasztald és meggyőződéssel zengjed ezt az énekíróval: *“Hol Jézus Úr az éj-*

szakát, napsugaras fény járja át ... “ Ő jön, és hív téged, mert békét, nyugalmat kíván adni néked. Így lehetsz hiteles hirdetője. Tegyed ezt boldogan, megbékélt szívvel.

A szeretetet! Dicső Királyod maga a megtestesült szeretet! Kinek szívében királyságát gyakorolja, az a szeretet által legyőzött ember. A szeretet a legnagyobb hatalom. Azért jött hozzánk, a sárházak lakóihoz, bűnös emberekhez, és jön ma is, mert végtelenül szeret. Első találkozásod Ővele, mentő szeretetéről győz meg. Ismeri szeretetre utaltságunkat, nagy szükségünket, és isteni szeretetét árasztja reánk a Szentlélek által. Más emberekké formál, újjászül, és isteni természetet ad nekünk, hogy hozzá hasonlóan mi is szeretni tudjuk Istent és embertársainkat. Jézus új parancsot adott, hogy szeressük egymást, mert ez az ismertető jele annak, hogy az Ő tanítványai vagyunk! (Jn 13.34-35). Gyűlölködő és szeretetlen világunkban gyermekei által akarja ma is bemutatni szeretetét. Jeruzsálem, az Övéi nem fogadták be őt, a királyukat. Őt nap múlva, nagypénteken ezt kiáltják Pilátusnak, *“Nem királyunk van, hanem császáruk!”* (Jn 19:15). Visszautasítják a királyt és az ő mentő szeretetét. Azoknak pedig, akik őt befogadták hatalmat adott, hogy Isten fiai legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek. (Jn 1:12) Jézus naponként jön és szeretetével csordultig tölti poharunkat. Engedd hát diadalra jutni Krisztus szeretetét benned, hogy az környezetedre is kiáradjon. Országát a szeretet is jellemzi. Mentő szeretettel hirdessük mi is az énekíróval, hogy *“Mindenki hadd lássa meg ...”*

Sion, dicső Királyod jön! Isten országát hozza néked, és annak minden áldását. Fogadjad. Hozzá méltóan, alázattal és szent hódolattal. Boldog, új életet biztosít részedre. Hitszemeiddel “lássad, tapasztald meg és hirdesd az Őbenne megtalált boldog, bővölködő életet. A megváltott lelkek nagy sokaságával mi is valljuk, hogy Jézus a szabadulás, tisztaság, békesség és szeretet Királya! Dicsőség, felmagasztalás és örök hála legyen Néki áldott, örök-kevaló királyi uralmáért!

Kulcsár Sándor lp. New York

JER, TÁRJUNK AJTÓT!

*Jer, táRJunk ajtót még ma mind,
A nagy Király van, íme, itt,
Kit Urnak vall a föld s az ég,
De mint Megváltó jő közénk.
Ő áraszt békét, életet,
Jer, mondjunk Néki éneket!
Ő, várak boldogan,
Térj hozzám, én Uram!*

*Ó, boldog ország, boldog nép,
Ahol e Felség trónra lép,
És boldog hajlék, boldog szív,
Mely Őelőtte már kinyílt!
Az éjből hajnal támad ott,
S az élet fénye fölragyog,
És száll az énekszó
Feléd, Vigasztaló.*

*Ó, jöjj, megváltó Jézusom,
A szívem Néked megnyitom!
Tevéled tér be gazdagon
Az élet és az irgalom.
Szentlelked által járj velünk,
Míg Hozzád mennybe érkezzünk,
S ott mondunk majd Neked
Dicső éneket! (BGyÉ. 58)*

ÚJ HOZSÁNNA ZÚG!

*Hozsannát hallok ...
Pedig már elmúlt virágvasárnap.
Hozsannát hallok ...
Talán ők kiáltanának,
Aki kabátjaikat az útra terítették?
Virágot szórtak, a pálmaágat nyesték? ..
Ó, nem, halottak. - Ezredek peregték.
Ők megtették azt, amit ők tehettek.*

*Valami fenséges, félelmetes ének,
Mintha tankok százai dübörögnének,
A felreppenő rakétahajókban
Valami furcsa, különös, új dallam,
Egy új ritmus, egy új hozsánna zeng.*

*Tankok, rakéta, atom-máglyák lángja,
Ez csak háborút, vért hoz a világra,
Csak szenvedést, csak könnyeket jelent.
Hogy volna hát a harci zaj hozsánna?! ..
Mindenki fél, és szívszorongva várja, Mit
hoz a holnap és Ő, mi lesz velem!”*

*Zúg harci zaj, ömlik a vérnek árja.
Egy rettenetes vész jön a világra,
Armageddon csatája már közel!
Az ágyuk döngik: Hozsánna! Hozsánna!
Köröskörül a fegyver ropogása,
A bomba mind, mind neki énekel,
Mert el fog jönni fehér paripáján
Mikor tombol, öl és dühöng a sátán,
Ő dicsőségben, fényben visszajön.*

*Hozsannát hallok, egy nagy, új hozsannát.
Nem emberek, a fegyverek kiáltják,
S belekiáltom én is a harci zajba,
Hogy várunk Krisztus, epekedve várunk!
Dicsőség Néked, Hozsánna! Hozsánna!
Somogyi Gáborné*

VALÓBAN ?

Hadd meséljek a Ny.-i Józsi bácsiról...

Nagyapám korú férfi volt a gyülekezetünkben. Többféleképpen kilógott a sorból; mindig sejtettem, hogy valami nem stímmel körülötte, de nem mertem megkérdezni a felnőtteket.

Érdekesnek találtam a bácsit, mert az idősök közül – úgy emlékszem – őt hallottam egyedül jókorát hahotázni. Na, nem volt ott viccmondás, meg affélék, de meglestem többször is, amikor körbeálltak az öregek diskurálni. A Józsi bácsi mondott valamit, aztán oldalba lökte egyiket, vagy a másikat, mire az elhúzta a száját, az öreg felcacagott - hangosan, de azon a furcsa hangon... Több volt benne a szusz, mint a hang; akárcsak az öreg harmóniumban, ha üres a zsákja, és a nagy szakadáson szövik meg a levegő, ahelyett, hogy a réznyelveket zendítené. Pont olyan volt, amikor beszélt is: sok levegő, gyenge hang.

Mókás volt a megjelenése is; bocsánat ezért, de akkor még gyerek voltam én is. Jó nagy pocakja volt, amire hónaljig felhúzta a nadrágot, de úgy, hogy az alja meg a cipő között mindig nagy szünet meztelenkedett. A fején is volt látnivaló. A jobb szemétől a füléig mély vágás éktelenkedett a koponyáján. Szemből nézve úgy tűnt, mintha mindig kacsintani készülne, pedig mélyhitű ember volt. Féltam a jobb oldalára ülni, ám ha éppen ott kötöttem ki, a szemem le nem tudtam volna venni róla. Tartottam tőle, de érdekesnek is találtam. A nagyapámmal nagyon jóban voltak. Valamit mindig meg kellett beszélniük, és olyankor elhessegettek a közelükből is.

A sok-levegő-gyenge-hang bányász-dolog. Megette a szénpor a tüdejét – mondták magyarázatként. A feje is egy bányászserencsétlenségben lett olyan sokatmondó; biztosan ráomlott a hajtás (nem hiszem, hogy más érte volna utol). Régen történhetett, mert úgy hozzátartozott az a furcsaság, mintha csak vele született volna.

Megemlítek még egy különlegességet a bácsiról, aztán rátérek a bajára, jó? Neki nem kellett énekeskönyv. Ha nem beszélt, akkor énekelt. Ezt nagyon becsültem benne. A nagyapám zenész is volt, de éneklés helyett mindig csak dünyögött. Azt gondoltam, hogy nem is tudja az énekek szövegét, biztosan azért hümmög. Ny.-i bácsi? Állítom, hogy még azokat az énekeket is tudta, mind a tíz versükkel, amiket ezután írnak.

Gondolom, ennyiből is érteni, hogy abban a világban a Józsi bácsi „értelmiséginek” számíthatott volna – nagy pocak, fura fej, humorérzék és kívülről fújja az énekeket – ám, még csak imaóra

vezetéssel sem bízták meg. Arra pedig már tényleg minden épkézláb ember (férfi, vagy annak induló) beosztatott akkoriban. Előbb az imaóra vezetés, azután a délutáni prédikáció, végül a délelőtti is – ez volt a módja. Én, a kölök már a délutánnál tartottam, a Józsi bácsi meg csak énekelt, és a nagyapámmal egyezkedett valami förtelmesen fontos dologról, mert folyton elzavartak.

Hogy a végére érjek, elmondom mire jutottam a probléma kibogozásában. Még mindig nem teljes a kép, de annyit már kiderítettem, hogy a Józsi bácsi „vadon élt” a V. nénivel. Úgy éltek - én nem tudom a részleteket, de „vadon” - vagy negyven évet. Ahogy a nagyapámat ismertem, onnan akarta kivezetni a barátját. Nagyon közel voltak egymáshoz; mint két testvér. Valami vagyoni gubanc került a dologba (pedig ott mindenki szegény volt), és az a két aranyos, hívó ember bizony „vadon élt”. Még úgy is a pót-nagyszüleink lettek – nekem, de a többieknek is. Mindig együtt jöttek fel a kaptatón, a Csap utcán. Ott fűtatott a nagy pocakjával V. néni mögött, és amikor csak nyitva volt az imaház ajtaja, ők nem hiányoztak soha, és a Józsi bácsi valamiért mindig oldalba bökte a társait az udvaron, és énekelt azon a levegő-bő hangján, és ásta az árkot, amikor azt kellett, és mindig megsimogatta a fejemet. Néhányszor hallottam imádkozni is. Ugyanolyan szívből mondta, mint a nagyapám: nagyon értették a módját a hálamondásnak. Akármilyen unalmas volt a prédikáció, én tudtam a lényegét a könyörgéseikből.

Fogalmam nincs arról, hogy mennyire lehettek vadak, de ez volt velük a baj, és ezért nem vezethetett még imaórát sem a Józsi bácsi, pedig állítom, hogy jó dolgokat mondott volna. Nagyapa sem tudta rábeszélni, hogy ne vaduljon tovább. Ő meghalt, és a barátja „úgy” maradt. A következő generáció már nem győzte tovább a dolgot (legalábbis nem gondolom, hogy az öregek kintatásával nyüszölték meg akárki). Én elkerültem otthonról. Évek múlva, egyszer még láttam, de akkor már egyedül jött az imaházba.

Sokszor gondolok rá. Már tudom, hogy nagyon szerette az Urat, V. nénit, a nagyapámat és a gyülekezetet - benne minket, gyerekeket is. Nagy próbák ment át, attól termelt rajta az a sok látnivaló. Súlyos balesetekből menekült meg, de a lelki haláltól is, mert úgy csak a hívó tud zengedezni, és mindamellett nagyapám fejmosásait is jól állta. A vadsága nagy kérdés marad előttem. Az is, hogy hova lett az a rend, amire úgy vigyáztak ők ketten is? Nem döntök én kettőjük között, biztosan tudták, hogy miért zavarnak el, de gyanítom, hogy valahol igaza volt a nagyapámnak is, meg a druszájának is. Tisztelem őket a kitarásukért. Nem adták fel, nagyon ragasz-

kodtak ahhoz, amire jutottak, de egymáshoz is. Azt hiszem, jól tették, hogy elzavartak maguktól, mert úgy tudtam meg még idején, hogy gyerekek nem való dolgok is történnek a gyülekezetben.

Ny.-i Józsi bácsi vadsága és nagyapám törekvései, mind a múlté már. Ők elmentek. A mostani gyerekeket már nem kíméli az a fajta rend. A szeretet kitartóan fegyelmező törekvéseit ritkábban észlelik, sőt gyanítom, hogy sok helyen nagyapám ellen fordulnának a vadsága miatt. Pedig ellestünk tőlük valamit, aminek értelme van ennyi év után is. Még mindig hallom a levegőben bő, gyengéd hangjukat...

Novák József

Az előbbi írásomban említettem azt, hogy a humanista teológia az Isten szeretetét, az ember boldogságának a perspektívájában értelmezi. Az ember áll a középpontban és az Isten is azért létezik, hogy őt szeresse és mindenben segítse. Az így megnyilvánuló isteni szeretet szükségszerűen elvtelen és elnéző. Sok gyülekezet építi a meggyőződését egy elvtelenül szerető Isten köré, akihez lehet jönni miután vétkezünk, és akitől el lehet távolodni bármikor, amikor újra vétkezni támad kedvünk. Az ilyen beállítottságú közösségekben szokták minimalizálni a bűnt, elviccelni, átke-resztelni. Például, gyakran hallom a hiba vagy tévedés kifejezéseket emlegetni olyan esetek kontextusában, amiket a Biblia konkrét bűnként tart számon.

Egy gyülekezetbe járó leány-anját szolgáltattak meg egy keresztény rádióműsorban. Beszél a saját szenvedéseiről, az egyedüllét fájdmáról, az emberek elutasító magatartásáról, és arról, hogy hívó fiatalembert mekkora hibát követett el, amikor nem hallgatott az édesanyjára, hanem elment azzal a fiúval. Azzal folytatja, hogy bizony a múlt tévedéseit nehéz helyre hozni és azok nehezzé tehetik a jelent.

Hallgatva a bizonyágtételt megértetem, hogy ez a lány soha nem látta még igazán bűnnek azt, amit tett, bár jelenleg is Istenben bízó, gyülekezetbe járó személynek tekinti magát.

Ennek a lánynak a fejében egy elvtelenül elfogadó, szerető Isten van, aki nek az a dolga, hogy amikor meguntam a bűnt, akkor elfogadjon. Azonban az életvezetésem feltételeit végig én szabom meg. Akkor távolodok el, és akkor jövök vissza, amikor én akarok.

Manapság az egyik legkényesebb kérdés a gyülekezetekben a házassági elválás kérdése.

Nemrég látott napvilágot egy híres keresztyén szociológus felmérése, mely szerint az amerikai evangéliumi gyülekezetekben ugyan olyan magas az elválások aránya, mint a nem hívő emberek körében. A felháborító az, hogy még egy enyhe különbség sem mérhető a keresztyének javára.

Ide vezet az elvtelenül szerető, humanista istenkép, amelyet az ember ádami természetéből faragott önmagának.

Még egészen friss bennem egy beszélgetés, amelyben egy valószínű gyülekezeti tag azt mondta nekem, hogy bár elválók a házastársától, mégis Istent nem hagyja el.

Elmondtam neki, hogy ezt nehéz lesz így összehozni. Csodálkozva kérdezte, hogy mit akarok ezzel mondani. Elmondtam neki, hogy Isten gyűlöli a válást, és az Isten ígéje nem ad lehetőséget a válásra. Amit Isten egybeszerkesztett, azt ember szét ne válassza - idéztem a Máté 19 részéből, az Úr Jézus szavait. Elmondtam neki azt is, hogy a házassági válás szembeeségülés Isten akaratával, és egyenes lázadás Isten ellen. Az volt a válasz, hogy más hívő is elvált, nem ő lesz az első, és higgyem el, ő ezután is fog járni imaházba és hiszi, hogy idővel Isten begyógyítja majd a sebeket.

Tipikus kondolkodásból fakadó tipikus hozzáállás.

Hadd említsem meg a másik féle szeretetet is. Milyen szeretet munkál azokban a közösségekben, ahol a szentírásban önmagát kijelentő Isten van a közép-pontban?

Válasz előtt egy észrevételt hadd tegyek. Az emberünk szeretet szélsőségeiben mozogni. Hol elvtelenül engedelkenyek vagyunk, hol pedig könyörtelenül igazak. Mindig a körülmény határozza meg a hozzáállást.

Isten nem elvtelen, de nem is könyörtelen. Isten szeretete nem kényeztető, hanem jellemet formáló szeretet. Isten szeretete nem hízogató, hanem igazat mondó szeretet.

A biblia Istene az embert az Ő dicsősége magasztalására teremtette. A bűnbe esett emberért, az Ő fiát adta váltságul, hogy kiszabadítsa a bűn hatalmából és a maga szolgájává tegye.

Nem Isten van az emberért, hanem az ember van Istenért. És az embernek kell eljutni arra a felismerésre, hogy nem ő tesz szívességet az Istennek azzal, hogy

Making a will? Don't forget about the Convention, our Hungarian mission.

Végrendeletet készít?

Ne feledkezzen el

Szövetségünkéről, az amerikai magyar baptista misszióról.

hisz és követi az Urat, hanem éppen ebben nyilvánul meg Isten mérhetetlen szeretete, hogy a bűnösnek még egyáltalán felkínálja az esélyt.

Isten szeretete elválaszthatatlan az Ő szentségétől. Isten szereti az igazságot, de gyűlöli a hazugságot. Isten szereti a házasságot (Ő alkotta), de gyűlöli a válást. Isten szereti a gyermekeket, de gyűlöli az abortuszt... Isten szereti a bűnöst, de gyűlöli a bűnt. Folytathatnánk a felsorolást sokáig.

Az újjászületett ember tudja, hogy igazán akkor képes helyesen szeretni másokat, ha helyesen szereti Istent, ha engedelmeskedik az Ő akaratának, amely az Igében világosan áll.

Az Istenhez ragaszkodó ember nem fog elválni, nem fog abortuszt elkövetni, nem fog házasságon kívüli nemi kapcsolatot létesíteni, nem fog visszaélni semmilyen módon Isten iránta tanúsított kegyelmével és szeretetével. Az újjászületett hívő építő szeretettel viszonyul a családtagjaihoz és a gyülekezetéhez, sőt a világi emberekhez is.

Az Isten szeretetét személyesen megtapasztaló ember nem maga körül forgolódik, hanem lelkeket akar menteni. Az Isten szeretetében élő ember is vétkezik, azonban a megtérése együtt jár a jóvátétel szándékával, mindenben Isten ígéjéhez akarja szabni az élete további menetét és nem vesztegel a felismert bűneiben, hanem radikálisan szakít azokkal, mert szereti Istent.

Kétféle szeretet dolgozik ma a gyülekezeteinkben és a szívekben. A kényeztető szeretet és a formáló szeretet. Csak a formáló szeretet jöhet a Biblia Istenétől.

Lukács János

ÚJ EMBERT!

A Megváltó egy új embert akar.

Életét, vérért adta Ő oda.

Nem méltók hamar elhangzó dalok, felelni, hogyha kérd a Golgota.

Az én szívem hamar hevül, dobog, magasra csapó nagy lángokkal ég, és szárnyra kelnek zengő dallamok... Ő meghalt érttem! – Ő, mind nem elég!

A szív hevül, az ajkon dal fakad, a lélek kész, a test erőtelen.

Hányszor az ellené a győzelem.

Több, több erőt, nem fénylő szavakat!

Kevesebb dalt, több élő életet!

Olajjal mindig újratöltött mécset!

Mit érnek – jaj – a hamar-hevülések,

mit a dalok selymes, halk palástja,

*ha koldus, rongyos életet takar?!
A Megváltó egy új embert akar!*

Túrmezei Erzsébet

SZÖVETSÉGÜNK GYÜLEKEZETEINEK CÍMJEGYZÉKE

ALHAMBRA (Los Angeles), CA
2216 S. Fremont Avenue,
Alhambra, CA 91802
lelkipásztor: *Novák József*

BRIDGEPORT, CONNECTICUT
1728 Fairfield Avenue,
Bridgeport, CT 06605

CHICAGO, ILLINOIS
5757 West Windsor Ave.,
Chicago, IL 60605
lelkipásztor: *Lukács János*

CELEVAND, OHIO (Bethania)
4124 Stickney Avenue,
Cleveland, OH 44109
lelkipásztor: *Dr. Pintér Zoltán*

DETROIT, MICHIGAN
1362 Chandler,
Lincoln Park, MI 48146
lelkipásztor: *Dr. Herjeczki A. Géza*

NEW YORK, NEW YORK
225 East 80th Street,
New York, NY 10075
lelkipásztor: *Kulcsár Sándor*

PALM BAY, FLORIDA
2810 Fordham Road NE,
Palm Bay, FL 32905
Rev. *Denzel Alexander* (angolul)

SANTA MONICA, CALIFORNIA
2915 Washington Ave.,
Santa Monica, CA 90403
lelkipásztor: *Hunter Vadász János*

TORONTO, CANADA
157 Falkirk Street,
North York, Ont, M5M 4K4, Canada
lelkipásztor: *Püskök Dániel*

MELBOURNE, AUSZTRALIA
Első Magyar Baptista Gyülekezet
130 Railway Pde.
Noble Park, VIC. 3174

KIPLING, SASK. CANADA
Calvary Baptist Church
Rev. *Richard Barta*

*További magyar gyülekezetek,
némi együttműködéssel:*

CLEVELAND, OH (Magyar Baptista
Gyülekezet a Grace Baptist Churchnél)
23096 Center Ridge Rd.
West Lake, OH 44145

KELOWNA, BC. Canada
Hungarian Christian Mission
1905 Springfield Rd.
Kelowna, BC. V1Y 7V7

CLEVELAND

110 éves jubileum és hálaadó ünnepély

E kettős ünnepélyre novemberben került sor gyülekezetünkben, amelyre szorongó szívvel készültünk, nemcsak testben, hanem lélekben is. Több mint száz meghívót küldtünk szét a városban azok számára, akikkel tartjuk a kapcsolatot, immár évek óta. Telt házra számítottunk, ami nem is maradt el, hála Istennek!

porténekeket és költeményeket hallgathattunk meg.

Rövid bevezetőjében Dr. Pintér Zoltán lelkipásztor beszámolt arról, hogy nem mindig volt ilyen lehetősége a clevelandi testvéreknek, hogy ilyen teremben gyűljenek össze áldani Istent. Az első imaterem 1903-ban került használatba, majd később ez is megszűnt és egy német ajkú gyülekezetben gyűltek össze hosszú időn át.

Az eltelt 110 éven keresztül az Úr végtelen kegyelmét és szeretetét, gondoskodását mutatta magyar népünk iránt azáltal, hogy megtartotta a miszsiót, a testvéreket, a gyülekezetet, azért, hogy hirdethessük az evangéliumot, hogy sokan megtalálják a kereszthez vezető utat, és buzdíthassuk az embereket az Isten iránti hálaadásra. Megemlékezett az időközben elhunyt Drescher Lajos testvéréről is, szövetségünk volt, hűséges pénztárosáról, aki nagyon szerette az énekkart hallgatni, de mivel az Úrban halt meg, hisszük -mondta Pintér testvér-, hogy egy gyönyörű mennyei énekkarban van része ezekben a délelőtti órákban.

Újból közösen dicsértük Mennyei

tos Éva és Boda Annamária testvérnők részéről, miután közösen énekeltek az „Emlékezz vissza az útra” c. felemelő énekünket.

Dr. Fazekas László lelkipásztor testvér történelmi visszatekintés keretében felolvasta a 2 Kir 23. részét. A történelem az élet tanítómestere, mondta, mely nemcsak a múltról szól, hanem előre is mutat, jövőt épít, meghatározza az elkövetkezendő időszak cselekvési feladatát és programját. Reformáció történt az Öszövetségben, ebben a felolvasott ígérésben. Jövőt építeni akkor is és most is csak tiszta alappal lehet! Miért kell ma is a sok is-is a gyülekezetben?! Ezt is csináljuk, meg azt is, egy kicsit az Úrnak, egy kicsit a világnak... pedig nem így kellene a jövőt építeni! Emberkapcsolatainkat kell rendezzük, rokoni, testvéri, baráti kapcsolatainkat, majd ami a legfontosabb, Istennel kell rendezni a kapcsolatot. Ezeknek a kapcsolatoknak az építése, valamint a bűnös múlt összetörése jövőt tud adni további évszázadra ennek a gyülekezetnek. Majd Fazekas tv. megemléltette, hogy a múltban a *lelkészcsere program* volt az egyik segédeszköz, a-

Már az imaóra is gyönyörű közös énekkel: „Hálát adva, áldja Istent...” kezdődött, mely bevezetése volt Nagy Sándor testvér imaórai szolgálatának, melyet a 2 Kor 9:15 verse alapján tartott, buzdítva hálaimára az ünneplő gyülekezetet Isten kimondhatatlan ajándékáért. Az imaóra végén benső ihletéssel énekeltek együtt az „Áldjad lelkem, áldjad szellemem” c. éneket, szemünk hálával tapadva a szószék előtt feldíszített asztalra, amely roskadozott a különféle gyümölcsök, finomságok sokaságától, nem hiányozva róla a kereszt és a Biblia sem, mintegy rámutatva arra, Akit egyedül dicsőíthetünk egy ilyen áldott ünnep alkalmával!

Dr. Fazekas László imájával folytatódott az ünnepi alkalom, melynek keretén belül énekkari számokat, cso-

Atyánkat a „Hálával áldozom, Jézusom megváltott” c. énekkel, majd Pintér tv. felolvasta a 107. Zsoltárt. Az ige felolvasása után a fiatal házások csoportja énekelte két éneket: *Mondj hálát Istennek... Hálaadás, hódolás, hálaadás...* közben szavaltatok hangzottak el *Laka-*

A képek az ünnepélyen készültek.
Dr. Pintér Zoltán jelenlegi és Dr. Fazekas László korábbi lelkipásztor szolgál.

mely a magyar gyülekezetek megmentésére szolgált, melynek keretében fontos feladat jutott Dr. Haraszi Sándor testvérnek, aki erőteljesen működött közre ebben a munkában. Isten adott alkalmas embert, alkalmas időben, hogy megments a magyar missziót itt Amerikában, és közte Clevelandben is. Fontos felfigyelnünk ezekre az eseményekre, mert Isten történelmi időkben rendel személyeket -mivel a Gyülekezet Jézus Krisztusé-, akik tovább viszik a munkát, nem rendülnek meg, akik Istentől csontjukba rekesztett tűzként viszik tovább a missziót.

A Történelmi visszatekintés után Dr. Fazekas Erzsébet testvérnő szavalt el a

46. Zsoltárt, melyre az énekkar énekelt örömmel a „110 éve már szól a kegyelem” című ének. *Lévy Jolán* testvérnő bizonyoságtévése és saját költeménye következett, majd újból az énekkar dicsőítette az Urat a „Hallgasd meg Atyám” című énekkel.

Befejezésül *Dr. Pintér Zoltán* tv. rövid igei üzenete következett, melyben elmondta azt, hogy mivel a magyar misszió városunkban megünnepelhette a 110 éves jubileumot, a bölcs ember eszébe veszi a látottakat és hallottakat, és tiszta szívből ad hálát egy ilyen hálaadó ünnepen az Úrnak a kegyelméért és szeretetéért, amellyel hordozott bennünket immár 110 éven át, habár sokszor ezt nem érdemeltük meg! És ez meg kell látszódjon életünkön is. Mindenünkkel, mindenkor hálát kell adjunk Istennek: énekeinkkel, bizonyoságtévé-sünkkel, szavalatunkkal, zeneszerszá-mainkkal, teljes szívünkkel, imaé-le-tünkkel. Meg kell köszönjük Istennek ma is örökké tartó szeretetét, melyet érezhetünk naponként, hetenként, hó-naponként, évenként, évtizedenként, sőt évszázadonként, és az emberiség immár évezredenként, addig, amíg tart a Ma, a kegyelmi idő!

Ünneplésünket két szép énekkel fejeztük be: *Hálaének hangja zendül*, majd a *Zengjétek Jézus nagy voltát* - együtt „zengte” a gyülekezet - hisszük, a mennyei karral is. Az Ünnepi össze-jövetel *Dr. Pintér Zoltán* tv. záró imá-jával ért véget. Ha az Úr akarja és élünk: a „viszont látásra” - 10 év múlva!

Együttlétünket az alagsorban megtartott közös ebéddel folytattuk, amely-re minden kedves testvér és vendég hivatalos volt. Imádkozzunk azért, hogy az Úr adjon még a jövőben is magyar közösségünknek nagyon sok ilyen örömteli, felemelő hálaadó ünnepélyt!

Veres Sándor

DETROIT

Gyülekezetünkben a múlt vasárnap megemlékeztünk arról, hogy lelki-pásztorunk, *Herjeczki Géza* és családja 20 évvel ezelőtt, 1990. február 9-én érkezett meg Detroitba, a Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet meghívására.

A délelőtti tisztelet után közös ebédet tartottunk, de ezúttal nem az imaház-ban, hanem az Old Country Buffet-ben (azért, hogy meglepetés legye az ünne-peltek számára az alkalom). Gyüle-

Herjeczki Géza lp. és felesége, Éva

kezetünk tagjai és barátaink-testvéreink nevében *Fűr Béla* gyülekezetvezető köszöntötte az ünnepeket. Nehémiás könyvéből olvasott igét és szölt a fél-magasságig elkészült falról, s arról, hogy továbbra is csak úgy épül a fal, ha szeretetben és összefogva építjük azt. Megköszönte az elmúlt 20 évben vég-zett lelkipásztori szolgálatot.

A köszöntésre *Herjeczki* testvér és azután felesége *Éva* válaszolt, melyben az Úr és a gyülekezet iránti hálájukat, köszönetüket és szeretetüket fejezték ki. Pap Lajos testvér imádságban adott hálát és kért áldást az ételre is.

A kiadós ebéd után *Mikó Ildikó* köszöntötte *Herjeczki* testvéréket egy saját szerzeményű verssel (csasztuskával), ami mindenkinek a tetszését megnyerte. Emléklül egy szép kereszt formára vágott könyv (Biblia) tartót adott át a gyülekezet nevében, és meggyújtotta a „20 éves szogálat” című nagy torta gyertyáit.

A megemlékezés végén *Herjeczki* testvér Pál legszebb imádságát idézte (Efézus 3), majd *Mikó Tibor* testvér imádkozott.

Máté

„Adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjétek az Ő lelke által a belső em-berben...” (Ef3,16)

**AKIK
ELMENTEK**

**SALLAY
JÚLIA**

(1926– 2009)

Radusovszky Júlia 1926. október 18-án, New Yorkban született. Édesap-ja korai halála után özvegy édesanyja két gyermekével – Júliával és Bélával – visszaköltözött Magyarországra. Júlia Tiszaújlakon töltötte a gyermekkorát. Középiskolai tanulmányait Nyíregy-házán folytatta. A Felvidék elcsatolása után, édesanyja javaslatára visszatért az Egyesült Államokba.

Sallay Károly testvérrel az érettségi után, egy közös ismerősüknél kötött barátságot. Megszerették egymást, és elhatározták, hogy össze is házasodnak, de a tervüket áthúzta az amerikai út. Több mint ötven év múltán, amikor már mindketten özvegyek voltak találkoztak ismét, majd 1985. december 20-án a nyíregyházi baptista gyülekezetben házasságot kötöttek.

Júlia nőtestvér 2004. június 27-én merítkezett be, majd csatlakozott az alhambrai Amerikai Magyar Baptista Gyülekezethez. Bemerítése előtt ezekkel a szavakkal tett vallást a hitéről (idézet a bizonyoságtévésből):

„Ide, ebbe a gyülekezetbe, férjemmel együtt kb. 15 éve járunk. Itt kezdtem megismerkedni a Bibliával. Ez hiány-zott az életemből...! Ma, a Bibliámon kívül sok evangéliumi könyvet olvasok, az ezekből leszűrt tanulságok erősítik a hitemet... Nagyon sokat jelent nekem a gyülekezet, és csak betegségeim tar-tanak távol a testvéreimtől... Lassan érlelődött meg bennem ez a döntés az Úr Jézus mellett. Sok vívódás, belső harc előzte meg, de végül a Szentlélek győzött! Legyen hála ezért Istennek!”

2009. december 18-án távozott közü-lünk. Január 24-én emléktiszteleten adtunk hálát nőtestvérünk életéért, és kértünk vigasztalást a gyászolóknak (férje: *Sallay Károly*; fia: *Steve* és csa-ládja; húga: *Erzsébet* családja jelen-létében).

Novák József

Helen Petre Schoper

October 23,
1923 -
December 12,
2009

Our beautiful sister and youngest daughter of the late Reverend Gabriel and Julia Petre passed away peacefully on December 12, 2009. She was a devoted mother of four children, Lorraine, Russell, Susan and Nancy. She was also very devoted to her 12 grandchildren and 13 great grandchildren. She is also survived by three sisters, Esther Plyler, Ethel Kish, and Isabel Sada, and by two brothers, Gabriel Petre and Eugene Petre.

Helen Schoper was an active and longtime member of The Huntsville First Baptist Church in Alabama, where a beautiful memorial service was held in her honor and memory on December 16, 2009.

Among her many activities, she retired as executive assistant after many years at the Boeing Corporation, Computer Sciences Corporation, and Sperry Rand.

In her community, she was an active volunteer member of the Lifetime Learning Institute at the University of Alabama, which presented her with several awards for her outstanding contributions. She will be sorely missed by her family and many friends, who are content that she is now with the Lord, whom she loved.

Her favorite scripture verse was "For God so loved the world that He gave His only begotten Son, so that whosoever believeth in Him shall not perish but have everlasting life." (John 3:16)

Dear sister, may you rest in peace with the Lord.

Esther Petre Plyler

FASTING

Many people fast! Particularly in this season. In my judgment, very few people really fast. Simply to eliminate meat from a day's menu, or entire meals, is not true fasting. True fasting involves a twofold process: a decrease or reduction of ordinary physical functions, and an increase, an intensification of spiritual functions. In this process, the role of abstaining from eating is to lead to a deepened spiritual state of being. When this

is not achieved, then fasting is meaningless. A higher form of fasting results when spiritual contemplation, meditation, and communion with God becomes both cause and effect. This happens when our minds and hearts are so absorbed in spiritual pursuits that we completely ignore or forget to eat. This is the type of fasting we see exemplified by Jesus when, in the Wilderness, He fasted forty days. There is not the slightest indication that Jesus planned to fast at all. Communion with His heavenly Father was what He sought. In this He became so absorbed that the thought of food did not enter His mind at all.

When finally His body did assert itself with great force, it came to light that Jesus had ignored food for forty days. This kind of fasting is true fasting that has value. This is desirable, not just in certain seasons, but year around. However, such fasting cannot be artificially aroused. Fasting cannot be a "COMMAND PERFORMANCE."

Dr. Ladislau Biro (1987)

Sierra Leone

Makeni, February 16, 2010

"As we gathered at the river"

Six o'clock in the morning I was already on the road to pick up those brothers and sisters who waited for their baptism. We don't have baptismal pool at our temporary worship place and the streams around the town already dried up. There was no rain for more than a month, it was the second Sunday of the New Year. The early morning baptismal service was held in a river about 5 km from Makeni.

The leaders of the church followed my car by motorbikes because they also wanted to be present at the very special event. The first beams of the rising sun shined marvelously on the 7 new believers who put the seal to their faith with the baptism. Hearing our singing many people stopped at the bridge that crossed the river. Believers from the neighborhood joyfully joined to the congregation that gathered at the river; Muslims watched the occasion with great interest.

Praise the Lord, we are preparing already for an other baptism. Yusuph, the Fulah man gave his heart to the Lord. A Fulah woman, Aisa also would like to be baptized. She is from Fintonia and received Christ when we went there in the last year. Her husband is Susu but also speaks a little Fulah. Presently they are in Makeni. Please, continue to pray for

Yusuph, Aisha and her husband. They belong to tribes that earlier refused the Gospel.

The leaders and the pastor of the Prince of Peace Baptist Church have a great desire to reach the Fulah people. Just a few weeks ago we visited a town, Kabala where there were many Fulah people. Mr. Barrie, the leader of the mosque of my next door also came with us, because he was born in that area. He is an open minded person, have seen already several times the Fulah version of the Jesus film. Please, pray for him and for his family as well.

"The harvest is plentiful but the harvesters are few." With the help of our Lord the Prince of Peace church would like to plant two or three new churches in areas that were unreached earlier. We made some definite plans to reach this goal. There is a section of eight villages for about one hour drive from Makeni where there is no any kind of church or school. We visited this area already at Christmas. Later we called together the leaders of the section; they welcomed us with great joy.

Just a few weeks ago the church had received a letter from an other area, from a village about 60 km from Makeni. They asked to visit them because in the end of the last year they started a church and a primary school there and they would like to join to the Baptists. We went there together with the pastor and found out that there was already a congregation there, more than one hundred believers who were waiting for the baptism. In both areas we found that there were only a very few people who were able to read or write. Now we try to find out how we could train successfully the oral learners there.

I am very thankful to the Lord that after two BBI graduations in Freetown we already reached to the graduation in Makeni and Lunsar as well. On the second Saturday of February 21 BBI students received their certificates and diplomas from the hands of the president of the Baptist Convention of Sierra Leone. Please pray for enough wisdom and strength as I prepare to put together the course for the next group of students in Makeni.

The Baptist Convention had its annual convention recently. I became the member of several committees in this year that means that I have to travel more to Freetown than I did in the past. Please continue to pray for traveling mercy.

Please send your donation to the new Treasurer, see address on 2nd page.

"The Lord bless you and keep you, the Lord make his face shine upon you..."

Yours in Christ,
Gabriella Kamilla Furedi

1960. május 1.

EVANGELIUMI HIRNÖK

Our Old People's Home

The Hungarian Baptist Old People's Home was organized in Bridgeport, Conn. in 1924. It was a local institution under the supervision of the Hungarian Baptist Church in that City. The Home was dedicated to care for the aged of the Church and other Hungarian communities of the vicinity.

The first building used for the Home was the original church building, remodeled for this particular purpose. It soon became an institution well loved by all of the Hungarian Baptists in the Eastern states, from which it received some financial support.

As the Institution grew, the burden became too great for the Church in Bridgeport. They requested that the Hungarian Baptist Union of America and Canada take over the responsibility for the Institution. This was done, and in 1929 the Home was moved from Bridgeport, Connecticut, to the shores of beautiful Paw-Paw Lake in Watervliet, Michigan. One of the cottages on the property was rebuilt and enlarged to meet the needs of the Home.

The next important expansion came in 1945 when the Union was able to secure a piece of adjoining property and a large house. This house was put in first class condition and the old folks were moved into their new quarters.

As time went on important changes were happening in the field of taking care of the aged. Social Security and other pensions made it possible for many more people to retire with a limited income. Still there are many who find it necessary to seek institutional care. The Hungarian Baptist Union was also considering enlarging its ministry to the Aged for the existing buildings were no longer acceptable to the authorities. The old buildings were outmoded as a Home for the Aged and it would have been too expensive to remodel them to meet the health and safety conditions set by the State. Consequently a Committee was formed to study the possibilities for new buildings or re-location either in Ohio or in Florida. After years of study and several recommendations the Convention voted to move the Home to Florida.

The Lord led us to Palm Bay, Florida where a 41 acre orange grove was located and selected and accepted by the Convention in 1956. The deal was closed on April 15, 1957 and the price was \$42,000.00. There were several buildings, artesian wells, and

several hundreds of orange and other citrus trees on the property together with other tropical trees. A warm spring, giving out 50,000 gallons of sulphur water is the main feature of this property. Some day a swimming pool and a spa will be built here, with the help of the Lord.

The existing buildings were temporarily repaired and the Home, under our present director, Rev. T. Attila, was moved from Watervliet, Michigan to Palm Bay, Florida, in March of 1958. The Convention has changed the name of the Home for the Aged to "Bethesda Baptist Home". The name of the surrounding subdivision also received a biblical name, "Fairhaven" on the basis of Acts 28:8. In 1959 the Convention Churches voted to build a 42 unit new building which will cost around \$125,000.00 with furnishing and other necessary expenditures.

A campaign to raise \$100,000 for this purpose is in progress and our churches, individuals, and all friends are asked to contribute. All gifts are subject for Income Tax exemption as the Bethesda Baptist Home is a non-profit institution.

Dedication of the "Bethesda Baptist Home" took place on March 27, 1960.

Please make your checks payable to

The Treasurer

BETHESDA BAPTIST HOME

—o—

"THE GOOD THAT GOD REQUIRES" Mic.6:8.

A portion of the address of Rev. Wm. Molnar at the dedication service in Palm Bay Florida, March 27, 1960.

I stand before you on this tremendously significant occasion, not because of any particular merit of my own, but because I follow in the footsteps of humble but great men and women who possessed an unusual amount of vision, courage and faith. Some of these men and women are here with us today. Others are, almost anywhere in the country, and some have gone "to be with the Lord". I speak of men and women, who at the very threshold of this century migrated from Europe, particularly from Hungary, into this great country of ours.

For over half a century the Hungarian Baptist Union of America, has been expecting great things from God and attempting great things for God. This was

50 years ago - as recorded in the Gospel Messenger

true not only of the Union as a whole, but each individual member church. That is how the first Home for the Aged was established in 1924, in Bridgeport, Conn. by the Church I am privileged to serve at present. A few years later the Home became an institution of the Union and moved to larger sights in Watervliet, Mich.

Because we cannot stand still and remain alive, we wanted to attempt even a greater thing for God, so here we are, in beautiful sunny Florida, dedicating a new edifice to the glory of God and the service of our fellow-men. I am sure we all agree that this property is ideal for the location of such an institution, and the building is worthy of the area. Those of us who have been able to go through the building and witness the adequacy of its facilities, the accuracy of the workmanship must say that this new Home, in every respect, reaches beyond our fondest hopes. And when we consider the fact that the building has in it, not only the cold, hard, mortar and stone and lifeless wood and metal, but the love, care, concern, prayers, sweat and blood of our builder, our own honorary president and his gracious wife, our gratitude to God is multiplied.

This great institution was not built with any selfish motives. We are not trying to make a name for ourselves. Nor was it built because we can afford it. God knows how dependent we are upon Him for our financial obligations. We are building this Home, because we believe that our faith in and our devotion to Christ, if it is to mean anything must be put into practice. Christianity is not a religion, it is a way of life, and unless we live that WAY, we are not following our Lord.

James, the brother of Jesus, put it well when he said: "Pure religion and undefiled before God and the Father is this, to visit the fatherless and the widow - could we add, and the aged - in their affliction, and to keep himself unspotted from the world." James 1:27. We could very well use that for our text. But let us think of another verse from Scripture, equally revealing, stated by an Old Testament prophet Micah. "He hath shewed thee o man wath is good and what doth the Lord require of thee, but to do justly and to love mercy, and to walk humbly with thy God". Mic. 6:8.

(Request a copy of the whole article from the Editor.)

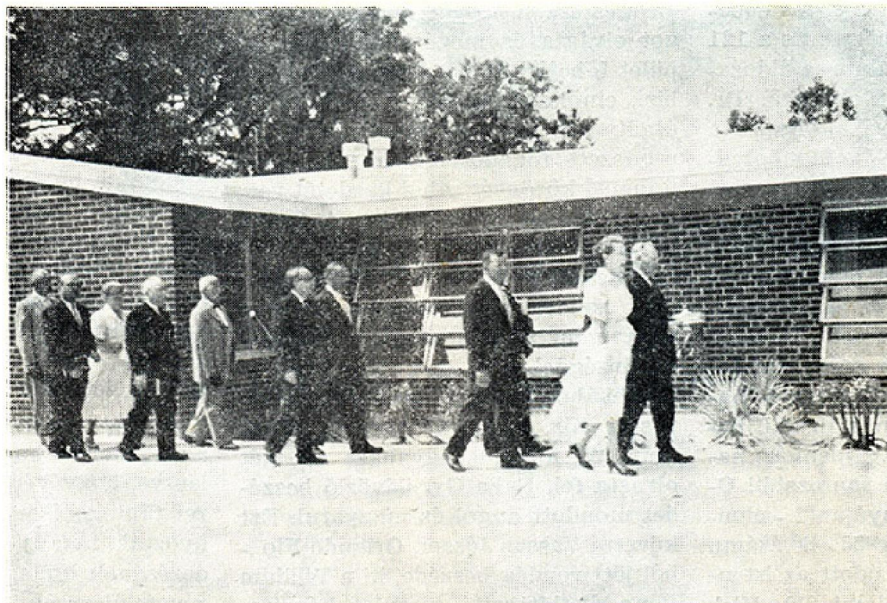
BETHESDA MAGYAR BAPTISTA AGGMENHÁZ ÜNNEPÉLYES MEGNYITÁSA MÁRCIUS 27.-ÉN

NAGY HÁLÁVAL tartozunk a mi mennyei jó Atyának Aggmenházunkért és az ott nyert lelki áldásokért. Vágyunk, reményünk felett teljesült s látjuk intézetünknek beláthatatlan jövőjét. Az Urtól kértünk egy 60-65 ezer dolláros megfelelő épületet az elaggott testvéreink részére és az Ur, Vér, Schaffer és más jószívű testvéreink közreműködésével adott egy 125 ezer dolláros, minden tekintetben megfelelő modern épületet, amit a fenti na-

rendkívüli alkalommal a jó Isten dicsőséget szerez szent nevének, Szövetségünk ezen teljesítményén keresztül.

Az idő nagyon szép és alkalmas volt ezen a napon. A zsoltáriró szavai jutottak eszembe: "Ez az a nap, melyet az Ur rendelt". (Zsolt. 118:24). Hálát adtunk Istennek a napért és készítettük magunkat Isten áldásainak befogadására.

Vasárnap reggel megtartottuk a rendes istentisztele-

AZ ÚJ ÉPÜLET MELLETTI FELVONULÁS

pon d.u. 2:00 órakor ünnepélyesen átadtunk rendeltetésnek.

Testvéreink, közelről és távolról már egy héttel előbb autóval, vonattal és repülőgéppel gyülekeztek az Aggmenház területén. Kedden, március 22.-én este az építkezési biz., vagyoniügyi és az intézet bizottsága kevés kivétellel mind jelen voltak és megtartották értekezleteiket. Mindenki nemcsak sejtette, hanem érezte is, hogy e

teinket. Vasárnapi iskolánkat angol és magyar nyelven. Az új otthon nagytermébe vezettük be a szépszámu csoportot az oldajatókon. Két csoportra oszlott a nép és magyarul a leckét, Gazsi István nyugalmazott lelkipásztor tanította, az angol osztályt pedig, Molnár Balázs szövetségi elnök vezette. A közös énekeket, Orosz Attila választotta és vezette, imát pedig, Révy Illés prédikátor mondott. Mind a két osztály áldásokban részesült. Az is-

tentisztelet 10 órakor vette kezdetét, Attila testvér igazgató vezetésével. Vér F. tv., imát mondott és az igazgató a Szentírást olvasta Aggeus próféta könyvének 1:1-5 verseit. ... Istennek üzenetét a felolvasott igék alapján Major Mihály, campbelli lelkipásztor hozta magyar nyelven. ...

A megnyitó ünnepély d.u. 2 órakor vette kezdetét a régi főépületben... Pont két órakor Attila testvéreink vezetése mellett kettesével elindult a kis csoport, az építész, a biz. Elnöke, a bizottsági tagok és az öreg testvéreink az új épület főbejárata felé. Az épület előtt Balla

György prédikátor vezetett imában, majd Mr. Harry Pollak, Palm Bay városának a polgármestere a magyar nemzeti szalagot elvágta és megérkezünk az épület főbejratához. Itt az építkezési biz. Elnöke, Schaffer F. testvérünk átadta a kulcsot és a már előre berendezett fogadóterembe vonult az ünneplő közönség, ahol kezdetét vette az ünnepi istentisztelet.

(Szerk: a szolgálatot végzők nevei: Szász János, Bikacsán W., Balla György, Vassas József, Major Mihály, Schaffer Ferenc, Vér Ferenc, Attila igazgató, Dr. Parter, Dr. McDounald.)

Az ünnep szónoka Molnár Balázs szövetségi elnök volt, aki angol nyelven hozta mélyen járó gondolatait, mit e lapszámban részben olvashatunk.

Az épület ünnepélyes felavatását Petre G. titkár végezte és a felavató imát Orosz E. Attila, clevelandi prédikátor mondotta. Helen B. Gressamerné szóló éneket énekelt, "Bless this Hous."

Üdvözltek magyar nyelven: (felsorolás) Özv. Stumph A.-né, Kurcz L.-né, Szabó I.-né, Szász János, Bacso Péter, Bene János, Petre G., Révész L., Révi Illés.)

"Áldott legyen a frigy" című énekkel és Vér testvér imájával ért véget az ünnepély.

Petre Gábor

Másolat az Evangéliumi Hírnök 1960. május 1-i számának első oldaláról, valamint részletek a 2-3-ik oldalon folytatott cikkből.

„JER, KÖVESS ENGEM!”

Réges-régen úgy jöttek létre bizonyos „iskolák”, hogy egyik-másik rabbi, zsinagógai írásmagyarázó, tanító, filozófus neve kezdett mind szélesebb körben ismertté lenni. Ma úgy mondanánk: elhíresült. Kezdte őt egyre több fiatalember megkönyörkezni. A bölcs rabbi jóindulatúan feléjük fordult. Akit szimpatikusnak talált, megszólította.

Barátom, csatlakozz hozzánk, maradj köztünk. Gyere, és kövess engem! Légy ennek a „családnak” a tagja!

Jézus „rabbi”, a názáreti ácsmesternek, Józsefnek a fia ugyanígy lett ismertté az ókori zsidó-országban, az akkori Palesztinában. Előzetesen évtizedekig munkálkodott apja műhelyében, szorgalmasan, becsületesen, példásan.

Az ügyfelek megbeszélték egymás között, milyen megbízható. Precíz munkát végez, nem pénzéhes. Ha valamit megígér, pontosan teljesíti. És hallanátok, miket beszél, miközben gyalulja a deszkát, vagy a vonókéssel alakítja a szerszámok nyelét. Mintha nem is e világból való volna. Állandóan Isten Országáa a témája. Nincs kérdés, melyre ne volna felelete. Látása világos, értelmes, megmarad az ember fejében, szívében, ha akarja, ha nem.

Mondja egyik ismerősöm, hogy néhány galileai fiatalember is tanítványává szegődött. De nem a mágások leszarmazottai ám! Sem papi vagy lévita rokonok. Hanem például egy öreg halásznak két jóvágású fia. Tudod, Zebedeusnak, a szerencsés kezű genezáreti halásznak a gyermekei. Nagyon energikus, örökmozgó fickók, főleg a Simon melléknevet viselő Péter. De András se marad le mögötte.

Hírlik, hogy valamelyik derűs koratavaszi hajnalon ott járt a parton ez a Jézus rabbi is. Pedig szinte még el se múlt az éjszaka. Az esemény szereplői elmondták, hogy egész éjjel próbálkoztak a halfogással, de nem fogtak semmit.

Jézus csak ennyit mondott nekik, pontosabban a hálót foltozó Simonnak: Gyere, kövess engem!

Es képzeljétek, miként reagált ez a heves vérű ifjú ember! Egyszerűen csak felpattant ültéből, és gondolkodás nélkül ott hagyott mindent. Hálót, dereglyét, kikötőt, tengerpartot, munkatársakat. Még az öreg Zebedeusnak is táva maradt a szája. Tudták, hogy nem lehet visszatartani Pétert. Csak ment, és hátra se nézett.

Most hiába kérde, ki az a Jézus! Ki lenne? Az ácsnak a fia! Ismeri ott mindenki. Kiváló mester a szakmájában, lehet rá számítani.

Róla terjedt el a hír, hogy a most hallottak után nem sokkal – Péter anyósával csodát tett! Nagy beteg lett ugyanis váratlanul Zebedeus nászasszonya. Rosszullétek, köhögés, hányás, no és

főleg magas láz, melyet még a gyógyító asszony se tudott lenyomni. Jézus oda ment hozzá, megfogta forró kézfejét, imát mormolt felette, majd csak ennyit szólt félhangosan: etessétek meg, és segítsetek neki fölkelni. Azóta jól van, tesz-vesz, fut, rohan, ugyanúgy, mint régen.

Még a királyi székhelyen, Tibériásban is felfigyeltek ezekre az eseményekre, és főleg a rabbira, az ács fiára. Mondogatják mindenfelé: tanítványokat toboroz! – Vajon mi akar ez lenni?! – Csupán annyit mond a leendő tagoknak:

Gyertek utánam, kövessetek! Mostantól kezdve embereket fogtok halászni. A háló az én beszédem, az evangélium. Gyertek, ne késsetek, mert elközelített az Isten Országáa!

Gerzsenyi Sándor

Jézus hív, bár zúg, morajlik

*Jézus hív, bár zúg, morajlik
Életünk vad tengere.
Halk hívása tisztán hallik:
Jer, kövess, ó, jöjj ide!*

*Vedd a példát Andrásról, ki
Hallva hívó szótát,
Hálóját se vonzóla ki:
Erte mindent elhagyott!*

*Jézus hív, hogy Őt imádjad,
Megragad, hogy el ne ess,
Mert kísért öntelt világod:
Jöjj, Engem jobban szeress!*

*Ha nehéz az élet terhe,
Roskadozva hordom azt:
Bús orcám Hozzá emelve,
Jézusban lelek vigaszt.*

*Uram, hozzám légy kegyelmes,
Tedd Tieddé szívemet,
Hadd lehessek engedelmes,
Néked élő gyermeked!*

BGYÉ 194

KÉT HALÁSZHAJÓ

Se vihar,
se szél.
Csendes a „tenger.”

A sötét tó ölén
két apró fény parázslík.
Galileai halászok lehetnek.

Autók zúgnak a hátam mögött.
Három zsidó németül vitatkozva jön,
amott magyar szót hallani.
Tibériás lejtőin
zsibongó szállodák sokasága épült.

Mondd, merre vagy?

A MaBaVisz tanácsülésére április 16-án kerül sor *Nagybányán*. Imádkozzunk a tanácskozás és az azt követő missziós konferencia áldásaiért!

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek- és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

A csillagok,
s a két apró parázs,
a két halászhajó
talán a régi.

Egyszer így szólt hozzám
a Mester:
ne félj,
ezentúl embereket fogsz.

Az évek telnek.
Minden megváltozik.
És mégis,
olykor-olykor
közel jön hozzánk
a Mester.

Herjeczki Géza

ÉLETEM (5) Apa szemei

Gyermekkorom városában (Vinkovci) volt folyó és patak meg nagy park, ami az erdő megmaradt része volt. Nagyon szerettem egyedül kóborolni a folyóparton és az erdőben is. Olyan megnyugtató volt.

A szombati nap nálunk igen mozgalmas volt. Mama főzött vasárnapra és készítette ruháinkat, hogy vasárnap reggel ne legyen kapkodás és nyugodtan várjuk a testvéreket az istentiszteletre.

Egy ilyen szombaton történt. Mama reggel segített apának a műhelyben, aki cukrász volt. A műhely nagy volt, mert sok helyet foglaltak el a csokoládé gépek és a sütökemencék (a helyszínen dolgozta fel a gépekkel a kakaóbabot). A sütökemencéket minden szombaton át kellett meszelní. Ehhez apa előhozta az edényt a mesz oltására. Észre vette, hogy nincs elég víz és elküldte a segédet vízéért. Mivel a segéd késett, apa merített a fagyalt gép vizéből. De ahogy apa ráöntötte a sós vizet, a mesz „robbant” és mivel le volt hajolva, a szemébe fröccsent. Anyát a hátán találta el egy forró meszskő darab és a csontig kiégette. A segédre bízva a műhelyt, mama haza vezette az égő szemű, megvakult apánkat.

Befüggönyözte mama a szobát, mert apa semmi fényt nem tudott elviselni. Én ekkor már tíz éves voltam, és abban leltem nyugalmat, hogy apa ezt megbeszéli az Úrral. Apa el is mondta, hogy imádkozott és azt mondta az Úrnak, hogy így is szolgálni fogja. Mama viszont pár napig perlekedett az Úrral, hogy mit fog ő csinálni egy vak emberrel és hat gyerekkel?

Másnap, vasárnap az egész kis gyülekezet imádkozott apáért és egész család-

dunkért. Apa nem tudott kijönni az el-sötétített szobából, mert nagyon égtek és fájtak a szemei.

Hétfőn reggel azt mondta anya, hogy azért menjenek el a szemorvoshoz. Az orvos azt mondta, hogy semmi remény, mert megégték a vérerecskék. Talán öt fillér remény van a bal szemnél. Cseppeket adott, melyeket apa nem tudott használni, mert nagyon csípték a szemét. Anya ekkor ösztönösen tejet savanyított egy csöp ecettel, és azzal borogatta apa szemét. Viszont ekkorra már ő is azt mondta az Úrnak, hogy vállalja a feladatot. Apa szemei gyógyulni kezdtek és csütörtökön örömmel újságolta, hogy már el tud viselni egy kis fényt. Vasárnap már együtt imádkozott a gyülekezettel.

Mama ismét azt ajánlotta, hogy menjenek el újra a szemorvoshoz, hogy dicsőséget adjanak az Úrnak. Mikor az orvos bele nézet apa szemébe, felkiáltott: „magának ördögi szerencséje van! Megindult a vér az erecskében.” Nem ördögi szerencsém van, szolt apa, hanem van másik orvosom is. Kicsoda, kérdezte sértődötten. A názareti Jézus, vallotta meg apa. „Ne beszéljen szármárságokat!” – mondta a zsidó orvos. Tudtuk, hogy a tejes borogatás olyan volt, mint a sár, melyet az Úr Jézus rákent a vak szemére. Apa élete végéig jól látott. Sok Igét hirdetett, nem csak Vajdaságban, de a nagy Jugoszlávia távolabbi gyülekezeteiben is.

Igen, én úgy értettem akkor és később is, hogy különös, baráti viszonyban van az Úrral. Nem csoda, hogy erre vágytam én is.

Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van. Tenger takarja lábnyomát, szelek szárnyán suhan. Mint titkos bánya mélyében formálja terveit, de biztos kézzel hozza föl mi most még rejtve itt.

Nagyajtai Eszter

ÖRÜLJ NAGYON!

- 1. Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Ímé, jön néked a te királyod...
- 2. És megparancsolá Ezékiás király és a fejedelmek a Lévitáknak, hogy az Urat dicsérvék... nagy örömmel dicsérték az Urat, meghajoltak és leborulának.
- 3. De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nekem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliomáról.
- 4. Engedelmeskedjete előljáróitoknak... mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel műveljék és nem bánkodva, mert ez néktek nem használ.
- 5. És az egész Izráel vívő az Úr szövetségének ládáját nagy örömmel, kürtökkel, trombitákkal, cimbalmokkal, zengedezvén lantokkal és citerákkal.
- 6. És örvendez a sokaság, hogy szabad akaratjokból adának; mert tiszta szívökből adakozának az Úrnak; Dávid király is nagy örömmel örvendezett.
- 7. És mikor megláták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének.
- 8. És gyorsan eltávozván a sírtól félelemmel és nagy örömmel...
- 9. És lőn, hogy mikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadá őt; mert mindnyáján várják vala őt.
- 10. És minden nap egyakarattal kitarva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala edelben örömmel és tiszta szívvel.
- 10. Mikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Lelke elragadá Filepet; és többé nem látta őt a komornyik, mert tovább méne az ő útján örömmel.
- 11. A tanítványok pedig betelnek vala örömmel és Szent Lélekkel.

A megfejtéseket április végéig várjuk.